

מסורת הש"ס

(א) כתובות פג. לה. גיטין עו.
[לקמן חט. כריתות מד.]:
(ב) [לקמן מד. ג] כס"א:
ועל (ד) [לקמן קכתא.]:
(ה) [יע"פ חס נדה ג ד"ה
ור"מ ס"א].

גליון הש"ס

רשעים דיה לשתלקי בו
 ויקו חידים קסא לא הא קויל
 דגזל ויל תחילתו הנפלים
 שניא אלו יכילם להקדשו
 וסן כן חיי להקדש הנפוסה
 האכסו בעיני: רשעים דיה
 לשתלקי בו ואדלי: ע"ה
 במדבראי קדושין דף ע"ג
 דיה וספחא ע"ה נה דף ג
 ע"ה חס' דיה ודית:
 במד' במס' אלא במסח.
 ע"ה חס' שטופה דף ג ע"ה
 דיה קדושין:

תגיות הב"ח

(א) רוב' ד"ה (ברך הקודש)
שנה וכו' כארבע שנה יסלקו
לוחי כמו: (ב) ד"ה מפני וכו'
מאי לירא מפני שמעמידה
בפני ב"ח מיסוד:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

ומעידים זה על זה כדאמר לעיל: ואמאי כעידין הא נוגעין בעדותן הן. משום דאם האחד היה מאבד חלקו היה חוזר זה שאבד והיה נוטל חצי מחלקו של חברו ולפיכך מסייע לעדותו כדי שלא יפסיד הוא עצמו: הכא במאי עסקינן. דמצי

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

מן סין. דכל זמן שלא חלקו
השדה יפסידו שניהן וגמלא
וי מחזיק דין ודברים אין לי
לך והבי משמע דין ודברים

אמאי' נגעזין בעדותן הן הכא במאי עסקין דכתב ליה דין ודברים אין לי על שדה זו וכי כתב לו מאי הוי והתניא ^אהאומר לחבירו דין ודברים אין לי על שדה זו ואין לי עסק בה וידי מסולקות הימנה לא אמר כלום ^אהכא במאי עסקין כשקנו מידו וכי קנו מידו מאי הוי הרי מעמידה בפני בעל חובו ^בדאמר רבין בר שמואל משמיה דשמואל המוכר שדה לחבירו שלא באחריות אין מעיד לו עליה מפני שמעמידה בפני בעל חובו הכא במאי עסקין דקביל עליה אחריות אחריות דמאן אי נימא אחריות דעלמא כל שכן דניחא ליה יאלא אחריות דאתי ליה מחמתיה וכי ממסלק נפשיה מיניה מי מסתלק והתניא יבני עיר שנגנב ספר תורה שלהן אין דנין בדיני אותה העיר ואין מביאין ראיה מאנשי אותה העיר ואם איתא ליסלקו בי תרי מינייהו ולידיינו שאני ס"ת דלשמיעה קאי תא שמע האומר תנו מנה לבני עירי אין דנין בדיני אותה העיר ואין מביאין ראיה מאנשי אותה העיר אמאי ליסלקו בי תרי נפשיהו ולידיינו הכא נמי בס"ת ^אהאומר תנו מנה לעניי עירי אין דנין בדיני אותה העיר ואין מביאין ראיה מאנשי אותה העיר ותסברא עניים שקלי דיניי מיפסלי אלא אימא אין דנין בדיני עניי אותה העיר ואין מביאין ראיה מעניי אותה העיר ואמאי לסתלקו בי תרי נפשיהו ולידיינו הכא נמי בספר תורה ואמאי קרי להו עניים דהכל אצל ספר תורה עניים הן ואיבעית אימא לעולם כדקתני עניים ממש ^בובעניי דראמו עליהו והכי דמי אי דקיץ להו ליחבו כי תרי מינייהו מאי דקיץ להו ולידיינו הכא במאי עסקין דלא קיץ להו ואב"א ^אלעולם דקיץ להו וניחא להו דכיון דרווח רווח: ^ביגעזין שומרי שכר זה לזה אמאי

מזג.

קל א מ" פט"ו מהל'
עדות הל' ד סמג לארין
קט טיש"ע ח"מ סי' לו סעיף
:ח

קלאב ב' מדי' פטי"ו שס ה'ל'
ג פתג שס טו"ש"ע
שס פטי"ו טו:
קלאב ג טי"ש"ע שס פטי"ו
-6-

קלג ד מ"י שס פט"ו ה"י
 כ סמג שס טו"ש"ע שס
 סמ"ק יט וס"ו ז סמ"ק יב:
 קלד ה ו ז מ"י שס ה"י ג

וסמך שם מוש"ע ח"מ
 סי' ז שם וסי' לו סעיף כ:
 קלה ה מוש"ע ח"מ סי'
 קטו סעיף ה ועין
 נס"ך:

רבינו גרשום (רמשך)
אחריות של כל אדם בעולם

טורל חצי מחלקו של
החבר. כל חבר נדרש לשלם

[illegible]

לְקַדְּשׁוֹתָם וְלִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָיָה הָעֵד
שֶׁלֹּא הִנֵּה דְרִיטָה וְרִיטָה הָיָה
אֶצְלָם הָדָבָר עֲנִיִּים אֶצְלָם
מִיָּה. וְכָל אִשׁ צָרִיךְ לֵאמֹר:
וּבְעֵינֵי דְרִמּוּ לְעִלּוּהוּ, וְכִי
אֲנִי הָיִיתִי לְפָנֶיךָ וּמִשְׁחָה
אֵין דָּיִן בְּדִינֵי הָעִיר מִשּׁוֹם
אֲבָל כִּי שִׁמְעִיתָ מִנֵּה הוּא
מִתְקַדְּשִׁים אֵין צָרִיכִין לִיחֹן
תֹּאחֲרֵי לְעֵינֵי וְנִזְנֵצִין בְּדִבֶּר
הָן: אִי דָקִין לֵהוּ. כִּמֹּה נִזְנֵץ
כִּל בְּעֵינֵי מִיחִידָה לְעֵינֵי.
נִזְנֵץ בִּי חֵרֵי מִיחִידָה מֵאִי
דָקִין לֵהוּ וּבִתְרֵי הֵבִי נִיזְדִּינוּ
הַשְׁתֵּאֵל אֵין נִעִי: אִמִּיה
נִיחָא לְעֵינֵי דְרִיטָה, דְּנִזְנֵצִין
עֲנִי הָעִיר וְלֹא יִצְטָרְכוּ לִיחֹן
לְהֵם כֹּל כִּי וּמִשְׁחָה אֵין
דָּיִן:

ע לכתמים כארים שלא (א) יסתלקו אותו
שלא נדרשו שמלקין אותו בך אפי'
שאלו עשויה ליעט מה פי' ועוד שגם
כמו בעשויה ליעט מה שאלו נדרשו
למה נדרשו: אמר ר' עקיב ב"ה א'
אמר ר' ב"ה: וא"ת דנפרק השולח
(גמ' דף קמ: וסו) בני מוסר עבדו
נגדכי כו' אמר היי דמי אלו דכח
ליה לנשתדח ממוני אין לי עסק בך
אלמא אין לי עסק בך הוי לאון טוב
ואורי' דאין לי עסק בך משמע אלא
מחא לעמך גבי עבד דמחא הוי
אח לעמך מחא גמי אין לי עסק בך
אח נכד דא לא שייך לעמך דאין את
לעמך כי אמר גמי אין לי עסק בך לא
אמר כלום דמיון דליכא לפרושי אין לי
עסק בך אלא מחא לעמך גבי שדה
כמו גבי עבד לא משמע גבי שדה אין
לי עסק בך אלא מחא לעמך גבי דברים
לנמוכא בדרבנא (דף קמ:):

מַסְנֵי שמעמידה בפני בעץ חובי:
וזה"ש מאי אירא מפני
שמעמידה (ה) חיפוק ליה תמוס דלא
ינחא ליה דמחיה תרעומת עליו דלאמרי
בפ"ק דנ"ק (דף ה:) ראוין שמכר שדה
לשמעון שלח בחאריית וחסא בעל חובו
וקטורף לה מניה דינא הוא חסתי
ראוין ומשמע דינא בהדיא ולא מלי
ינחא לאו בעל דברים דדיא את דע"ל
עילויא וי"ל דאין נפסל בשביל כן
לעדות א"ל הכא מיירי אפילו במכר
בה שזיא שלו לזכא תרעומת:
וּלְיִסְלְקוּ בי תרי מניינה:
וי"רינו. וזה"ש וחסא
בעין דתחילתו וקופו ככשרות והכא
הוי תחילה כפסול והוי כמו קרוב
ונתמקם "ואורכי" דלא שייך תחילתו
כפסולת הכא כיון שלח פסולת חלי
גנוב (א"ל כממוס):

ה"ג ותסברא עניי שקלי
ודיינין מיפסלי
[אלא] ה"ג בספר תורה ואמאי קרי
להו עניי כו':

אחרי

אחרי מעדין זה על זה: **נוגעים** לנמרי אם טיול שום ממערב כלום לעזמו מעדי: **דכסג ליה**. האי מעדי עמך כלל שעה ואפילו על חלקי שא לא יאה לי על שדה זו ולשון כהמים הוא לומר אין לי במקום לא יאה לי והלך כיון דנמן לו חלקו מעדי עליה ולא נוגע בשדות הוא. והרי נמי חלה מלי לחריצי ששקנה לו חלקו אלא רבנא נקט לשמועין חלקו דכרי האי גווגא היי לשון מתנה: **מאי הוי**. הרי אינו לשון מתנה ואכתי נוגע בשדות הוא: **האומר לחבירו**. שותף: **ואין לו עסק**. כה. כלומר לא יאה לי עסק בה ומכלל אחה שומע אלא הכל יאה שגך אלא שלא הויא הדבר בפירוש מפיו: **וידי יאה מוקולא לא אחר כלום**. דכיון דכרי ביי לו חלק בשהו והוא לומר לא יאה לי חלקו אין זה לשון מתנה לחבירו אלא לשון תפלה הוא הלאי שלא יאה לי חלק בשדה זו וכל זמן שלא אמר יאה נתון לך שדה זו לא יאה עדיין מרשותו ואין מוסס לשון זה אלא דבר שיעדין לא וזה בו והוא מתנה עליו שלא יאה שלו כשיצאו הוון שמעיד לחיות בצוות דכרי דאין אדם וזהו דכרי בעל כרחו כדלגמן בפירקין (דף עט.) ובכתובי' (דף פג.) דנחלה הנאה לו לאדם לאחר מכן מתנה עליה שלא יירשה אלא אמרן שכבר דבר שגו הוא והוא אמר לא יאה לא יאה שגו לא יאה אחר כלום דבעל כרחו ייאה שלו כל זמן שלא יתנוה לאחרים. כן נראה צעירי ועיקר הכי מוכח לקמן בפירקין (פסא.) וי"מ דמסוס היי לא אמר כלום דקאמר לאין דיין ודברים אלו קאמר לא יאה ונמאל שהוא מכוב שריס לו חלק בו והוא אומר אין לי ושבוה הוא דלחין לו לשון הגמ' לומר בשום מקום לא יאה והכי מוכח לקמן דקאמרי הכא בנחלי שפסקו בשקטו מידו ולא קא מתרץ באומר לא יאה: **כשקט מידו**. שותף חבירו קנין מידו בקנין סודר והשאלה דליכא קנין נוגעיה התבאר: **אין כנו מידו מאי הוי**.

אכתי אחאי מעיד להעמיד השדה תי
 חובו שאם יש לו שום צע"ח שהלכו
 לו ויפטר זה העומד מבצע חובו ולא יהיה
 שותפין. חלק בן לא יוכל בעד חוב
 עליה. חלק מתקרה עם עד אחר לה
 ליה ארעא אחריית מוקמינן לה לקמ
 ממה שהקנה לו ובדמפסח ואילי
 אלא מערער לומר דהו' של אבו
 דהו' בידו משום דלא חזי מפיח מיני
 לה דמי הלכך מעיד עליה גבי ע
 מיד זה ולא יחא כנגדו ליה רשע סוף
 צב חול דרשון וגם אם לא יעיד לו
 כנגדו ליה רשע ולא יפסל ולקמן בשמע
 נפשיה מוקמן: מי שמסלק במתיה.
 מידו: והפסלי כו'. וטעמא משום ד
 אין דנין. הגב' והוא טוען לקמחי דדי
 ונועין בעדותו: **ליסחלקו**. יבאור
 נוע בעדותו שהרי נזהר בו ויאלץ
 לחומות העיר וכלל כרי דריס: ולי
 שפירש חט מנה לבני עיר לקטת בו
 וועדין לא סייס קושאי שאל לנשי
 נועין בעדותו כלל: **ודכל אלו ספ**
דעיות גדול הוא זה: **ואל בעיט אל**
ודקא קשיא לך לדיין אחאי מפסלי
 דהשתא נועין בעדותו: **אי דין** ל
 אלא הכל לפי הזורק ולפי מחשבו
 להו לדיין שינתן המנה לעניים: **דכ**

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones